

Nr 199.

Lag

om ändrad lydelse av 4 kap. 14, 15 och 16 §§ vattenlagen;

given Stockholms slott den 12 maj 1944.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 4 kap. 14, 15 och 16 §§ vattenlagen den 28 juni 1918 (nr 523) skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

14 §.

Varder genom vattenreglering, som verkställes jämlikt denna lag, den uttagbara vattenkraften i det eller de strömfall, för vilkas räkning regleringen utföres, ökad med i medeltal femhundra turbinhästkrafter, vare ägare av sådant strömfall pliktig att för nedan angivna ändamål erlægga en årlig avgift av minst tio öre och högst tre kronor för varje turbinhästkraft, varmed genom regleringen den uttagbara vattenkraften i strömfallet i medeltal blivit ökad. Medför vattenreglering sådan ändring av vattenföringen under året att förut uttagbar vattenkraft kan utnyttjas på fördelaktigare sätt, skall, med avseende å skyldighet att erlægga dylik avgift, så stor del av vattenkraften, som svarar mot förhöjningen av dennas värde, anses såsom ökning av den uttagbara vattenkraften.

Medför vattenregleringen sådan båtnad, som i första stycket sägs, för annat strömfall än där avses, äge vattendomstolen, på ansökan av myndighet, som Konungen bestämmer, förklara ägaren av strömfallet pliktig att gälda avgift, som nu nämnts.

Beloppet av avgiften skall av vattendomstolen bestämmas särskilt för varje strömfall; och bör härvid hänsyn tagas dels till den större eller mindre förändring av vattenstånds- och avrinningsförhållanden, som genom företaget förorsakas, och den olägenhet eller fördel, vilken härigenom uppkommer för den kringliggande bygden, dels ock till den större eller mindre kostnad, som är förenad med företaget, samt företagets ekonomiska betydelse för varje särskilt strömfall.

Avgift skall erläggas från och med kalenderåret näst efter det, då vattendomstolens tillstånd till vattenregleringen först tages i anspråk. Är fråga om företag, som avses i 3 kap. 1 §, skall dock, såvitt angår strömfall, för vars ägare enligt bestämmelserna i nämnda kap. skyldigheten att taga del i kostnaden för företaget inträder senare, avgift ej utgå förrän från och med kalenderåret näst efter betalningsskyldighetens inträde. Har ägare av strömfall enligt andra stycket förklarats pliktig att gälda avgift, skall den utgå från och med kalenderåret näst efter det, då talan därom anhängiggjorts, dock ej för tid innan skyldighet att erlægga avgift skolat inträda, därest ägaren av strömfallet förklarats pliktig att taga del i kostnaden för företaget.

¹ Riksdagens skrivelse 1944: 257.

* 120—440024. Svensk författningssamling 1944, Nr 199 och 200.

Vattendomstolens avgörande gälla för en tidrymd av tjugu år i sänder, första gången räknat från det kalenderår, under vilket tillståndet till vattenregleringen först tagits i anspråk. Varder ej genom ansökan hos vattendomstolen under nittonde året av sådan tidsperiod ny prövning påkallad av strömfallets ägare eller av myndighet, som Konungen bestämmer, skall den förut meddelade bestämmelsen lända till efterrättelse jämväl för nästa period. Älägges ägare av strömfall enligt andra stycket att gälda avgift, skall avgörandet första gången ej gälla längre än den tid, som gäller för annan avgift enligt denna §, vilken förklarats skola utgå med anledning av företage. Varder strömfall bebyggt efter det avgift bestämts, äge vattendomstolen, ändå att tid, som nyss nämnts, ej gått till ända, för återstående tiden meddela ändrad föreskrift, när det påkallas av myndighet, som Konungen bestämmer.

Huru avgifter, som nu nämnts, skola indrivas, därom förordnar Konungen.

15 §.

Influtna avgifter skola efter de närmare bestämmelser, som härutinnan meddelas av Konungen, användas dels till förebyggande eller minskande av skada eller olägenhet, som vållas genom företaget och för vilken ersättning icke blivit av vattendomstolen bestämd, samt till gottgörelse för sådan skada eller olägenhet, dels ock för tillgodoseende av annat ändamål beträffande den bygd, som beröres av företaget, såsom jordbrukets främjande, särskilt genom jords torrläggning, eller beredande av tillgång till elektrisk kraft för samfärdsel, jordbruk, hantverk eller småindustri eller eljest för befolkningens behov.

16 §.

I fråga om vattenreglering, varigenom den uttagbara vattenkraften i det eller de strömfall, för vilkas räkning regleringen utföres, ökas med i medeltal femhundra turbinhästkrafter, skall beträffande rätt att göra frågan angående de villkor, varunder med hänsyn till allmänna intressen företaget må äga bestånd, till föremål för nyprövning gälla vad i 5 § är för där avsett fall stadgat.

Där till — — — blivit ökad.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1944.

Har tillstånd till vattenreglering meddelats genom beslut, som givits före nya lagens ikraftträdande, skall nya lagen tillämpas å företaget, såframt regleringen medfört sådan ökning av den uttagbara vattenkraften i det eller de strömfall, för vilkas räkning regleringen utförts, att enligt äldre lag avgift skolat utgå; dock att 4 kap. 14 § nya lagen ej skall tillämpas med avseende å den tidrymd av tjugu år, för vilken vattendomstolens avgörande i fråga om avgift med anledning av företaget skall gälla.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 12 maj 1944.

GUSTAF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

THORWALD BERGQUIST.

